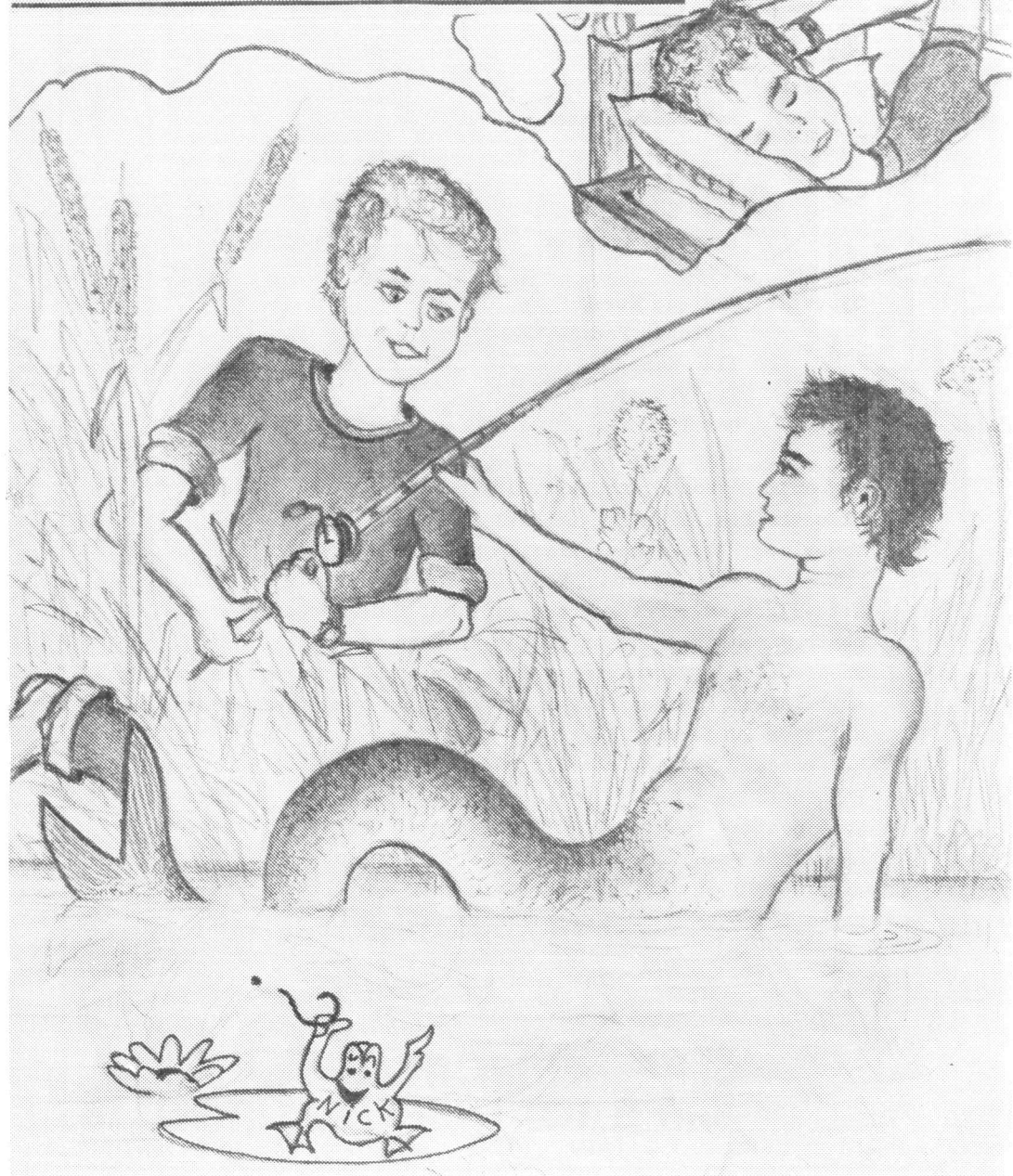

HET VIJFGEBLAD

MAANDBLAD VAN APOLLO

JAARGANG 4

NUMMER 6* juni 1982

APOLLO

VOOR HOMOSEKSEUELE
JONGENS EN MEISJES

No 6: juni 1982

Redactie: Monique Kers
Raymonde Padmos
Cor Blom
Nick Weiler
Alex König
Ronald Pattenier

Typewerk: Monique Kers
Raymonde Padmos
Alex König
Els Visser
Cor Blom

Lay-out: Raymonde, Cor, Alex, Ronald, Fonger, Monique, Nick
Illustraties: Nick, Fonger, Alex
Vouwploeg: Els, Monique, Alex, Raymonde.

Het vijeblad wordt gedrukt door het Hulp-en informatie-
centrum te Rotterdam en is een uitgave van Apollo.
Apollo is een vereniging voor homoseksuele jongens en meiden
en belangstellenden, draagt zorg voor opvang, bewustwording,
aktie en amusement.

Het bestuur bestaat uit: Jan,, Evert Jan, Cor, Peter, Eddie en
Raymonde.

Kopy: postbus 1490, 3000 BL Rotterdam of bij de contactvrouw
(Raymonde Padmos, Zwaanshals 117c, 3036 KH Rotterdam)

Wie lid wil worden kan schrijven naar het bekende postbusnr.
en krijgt dan zo snel mogelijk bericht.

ELKE VRIJDAG SOOS
VAN 8 TOT 1 WESTERSINGEL 18

POST NAAR POSTBUS 1490 3000 BL ROTTERDAM

INHOUD

Inhoud en agenda	3
Redactioneel	4
Metro-aktie	5
O, wat mooi is Panama; boekbespreking	7
Met mijn hoofd in de roze wolken	8
Dodenherdenking	13
Reactie	9
Het zweepje	10
Artikel uit Quod Novum	16
De Sirenes	20
Poësie Pattenier(e)	21
Roze week	22
Homokunst	22
Privaat foneties	14
Oproep	14
Vervolgverhaal	25
Knull	26
Inleiding over homofiele historische personen	18

AGENDA

- 4 JUNI: anti-oorlogsfilm
- 11 JUNI: soos
- 18 JUNI: start Roze Week
programma soos zie.pg.22
- 25 JUNI: soos
- 26 JUNI: afsluiting Roze Week met de
Landelijke Homodemonstratie in
Amersfoort (zie pg.22)

* * * * * * REDAKTIONEEL * * * * * * * * * * * van zier sterretjes * in *

Wij zijn boos, vreselijk boos, kwaad en nijdig op het H.I.C. Dit orgaan drukt belangeloos boekjes, blaadjes en pamfletten zonder censuur toe te passen, zonder te diskrimineren. Dat mogen ze niet, dat kunnen ze niet, want het is een gemeentelijke instelling. Wat ze wel kunnen: je wegpesten naar een naar een commerciële drukkerij, door vreselijk slecht werk af te leveren. Door foto's niet te rasteren, door onderschriften van foto's weg te laten, door elke keer opnieuw weigeren de moeite te nemen om het konrast goed in te stellen, door blijkbaar, een beetje loszittende teksten scheef op te plakken, door smerige vieze afdrucken als "goed" drukwerk af te leveren. Wat nu te doen?? Op welke manier te bereiken dat het H.I.C. fatsoenlijk werk aflevert? Door boze brieven te schrijven? Door bij de drukker te gaan slijmen? Door kuise voorplaten te maken? Ik weet het niet. In ieder geval laten we ons niet zomaar ongeschreven wetten voorschrijven. Voorlopig zullen we vriendelijk verzoeken het Vijfgeblad in goede kwaliteit te drukken. Zo genoeg over het vorige nummer. Wat het nieuwe nummer betreft: er zijn weer de vaste rubrieken zoals: Het Zweepje, Apollo Privaat, het Vervolgverhaal, de strips van Fonger en Homokunst. Maar verder is het droevig gesteld: totaal geen kopij binnenkomen! Niets niemendal, geen belangstelling van leden om om ook maar iets in HUN Vijfgeblad te publiceren. Zodat de redactie nu maar weer behalve de rubrieken, het resterende aantal pagina's vol moet schrijven of tekenen. En dit terwijl we toch ook ANDEREN de kans bieden aktuele gebeurtenissen te kommentariseren of om één van de rubrieken te schrijven. Een aantal pagina's van 28 moet (zeker) zeker niet teveel zijn om alle verenigingsaktiviteiten weer te geven?? Werkgroepen waar blijven Willie met kopij, mededelingen, verslagen etc.? Hopelijk wordt het volgende nummer niet zo'n krisissnummer als dit, de redactie heeft namelijk onder hoogspanning gewerkt om dit nummer toch weer op tijd klaar te krijgen en een nieuw redaktielid(m/v) met grote typvaardigheid zou nooit weg zijn. Wie o wie meld zich hier voor aan?? Tot slot wensen we jullie toch maar weer veel leesplezier, met po(t)teuze groetjes

Tot Volgende Maand

Raymonde, Cor, Alex, Monique, Ronald, Nick, Fonger.

METRO-AKTIE

Afgelopen zaterdag 8 mei konden we weer meemaken hoe tolerant heterio's zijn. Met ongeveer 10 mensen waren we om 12 uur bij Paul Conpoolse, na de koffie om bij enen naar station Eendracht-splein getogen. En daar begonnen we. Folders uitdelend en felroze Apollo-posters te plekken, we hadden net een poster geplakt over een andere poster en stonden daar kwasi nonchalant omheen (het is dus strafbaar!) toen er twee grote boze metro-mensen toesnelen, de poster verscheurden en een Apollo-folder ook nog weigerden! Hierna gingen ze een eindje verderop staan en even later aan de overkant. Ook werd er driftig gebeld!! Got, wat een aktiviteit één postertje teweeg kan brengen. De metro was overvol zodat folders in de metro zelf uitdelen erg moeilijk was. Later verspreiden we in groepjes van 2 & 3. Heel graag is was dat omdat wij de folders aan jonge mensen uitdeelden sommige ouderen duidelijk zich gediskrimineerd voelden en persé ook zo'n folder wilden. We hebben weer een heleboel agressiviteit naar ons toegekregen van opgeschoten tuig, maar ook mensen die duidelijk geïnteresseerd de folder(s) lazen. Wie weet zien wij die nog terug?? Om ongeveer 5 uur waren we bekaf en gingen we wat eten. Daarna ging ik naar huis, maar de rest ging onvermoeibaar door. Als je zo'n middag uitdeelt dan weet je weer hoe nodig 't is. Wie weet doe jij de volgende keer mee?
P.S. Paul, bedankt voor de lekkere koffie !!

Monique

* * * * *

De kontributie van Apollo bedraagt f 25,- tot f 100,- afhankelijk van draagkracht. Opgeven bij postbus 1490 3000 BL Rotterdam.

Losse abonnementen op 't Vijgeblad kosten f 35,-
Je kunt het Vijgeblad ontvangen d.m.v. storting op gironummer 33.35.919 ten name van de penningmeester van Apollo.

6

H.P. 79

O, wat mooi is PANAMA

Ik (Raymonde) ben een boekenverslinster en in de loop der jaren ben ik heel wat boeken tegengekomen die homoerotische of anderszins homo-achtige passages bevatten. Veel van die boeken zijn niet actueel meer en worden dus niet besproken, of het homo-aandeel is zo klein dat je het bijna over het hoofd zou zien. Daarom regelmatig verhaaltjes over de boeken die mij interesseren. Romans met zo goed als kinderboeken, gedichten naast theoretische boeken. Misschien ken je het boek al, bedenk dan dat andere mensen er misschien voor het eerst kennis mee maken. Een kris kras reis door boekenland zonder enig systeem. Als jij een boek kent dat volgens jou door meer mensen gelezen zou moeten worden, waag je dan eens aan een bespreking. O ja, de boeken die ik bespreek zijn in ieder geval in de bibliotheek verkrijgbaar en sommigen ook in de boekhandel. Gewoon vragen.

bespreking.

In 1978 verscheen de nederlandse vertaling van het mooiste prenten-vertelboek dat ik ooit heb gezien. Het heet 'O, wat mooi is Panama' en is geschreven/getekend door Janosch. Het is het verhaal van de kleine beer en de kleine tijger die samen in een huisje bij het water wonen. Samen kunnen ze alles aan, want wat kleine tijger niet weet, weet kleine beer en wat kleine beer niet kan, kan kleine tijger. Op een dag vinden ze een kist die maar bananen ruikt. De kist komt uit panama en vanaf die tijd is panama het land van hun dromen. Ze gaan op pad. Onderweg worden ze telkens linksaf gestuurd, zodat ze uiteindelijk bij hun eigen huisje terugkomen. Toch is hun reis niet nutteloos geweest, ze hebben andere dieren ontmoet, veel dingen gezien en omdat ze hun eigen huis niet meer herkenden, hadden ze het idee echt hun droomland gevonden te hebben. Kleine beer en kleine tijger doen mij denken aan een twee jongentjes die niet bang zijn omdat ze weten dat ze elkaar hebben. Het hele boek straalt vriendschap uit en vertrouwen in jezelf, omdat je niet alleen bent. Het is bijzonder homo-vriendelijk, hoewel in de verschillende besprekingen in boeken over kinderboeken dit element opvallend wordt verzwegen. Of is het eng je zootje of dochtertje met zoiets te confronteren? De vanzelfsprekendheid waarmee de hoofdpersonen hun leven delen, is uiteindelijk een van de idealen van de homostrijd. De illustraties passen perfect bij de tekst en ik vind ze werkelijk schitterend. Kleine beer en kleine tijger op hun fluwelen bank met de pootjes om elkaar heen, het toppunt van kneuterigheid, maar wel o zo lief. Kortom, een boek om te hebben (kost wel veel geld), te lenen of cadeau te geven aan je kleine neefje of nichtje. Meteen een goede gelegenheid af te komen van dat rare idee dat kinderboeken niet gewaardeerd zouden kunnen worden als je volwassen bent. 'O, wat mooi is panama' is verschenen bij uitgeverij Lotus.

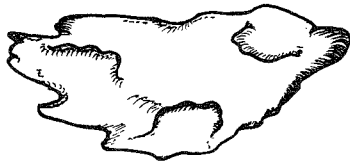
Raymonde.

Met mijn hoofd in de roze wolken

Op 30 april j.l. vond Met Grote Gebeuren plaats. Op Trix d'r verjaardag (van harte meid!) en op de datum dat mijn lief en ik een half jaar bij elkaar waren met nog 49-en-een-half-jaar voor de boeg werd Apollo versierd met prachtige, fleurige bloemstukken en een aantal palmen van de firma Arti-fleurs in de Van Oldenbarneveltstraat. Op de tafeltjes verschenen, volkomen in stijl, de roze servetten en de roze programma's. Hoewel ik 's middags de generale repetitie had bijgewoond, genoot ik des avonds met volle teugen van het zeer gevarieerde program: Van Sappho naar Paï Parker, van Michelangelo naar Aaron Fricke, van ingetogen tot onverbloemd, van gedichten naar verhalen, van liefdes- en erotische verhalen naar politieke teksten. Mensen, mensen, wat een fijne avond! En wat een groot aantal uren zal er gezeten hebben in het vertalen van de door jullie gekozen teksten, ongelooflijk, maar zeer zeker de moeite waard. Als boekworm en verslaafde aan letters ben ik uiteraard bevooroordeeld, zeker als het geheel vertolkt wordt door mensen die me dierbaar zijn, maar toch, ik geloof dat meerdere mensen het een goede avond vonden, die zeer zeker voor herhaling vatbaar is.

Naast de vertaalde teksten werden er ook diverse gedichten uit eigen werk voorgedragen. Het leuke was dat niet alleen de mensen genoemd in het programma hun ziel op tafel legden, maar ook mensen uit het publiek, heel spontaan. Hoewel ik wist dat mijn lief een gedicht ter ere van ons halfjarig jubileum zou gaan voordragen, barstte ik van de zenuwen. Het bleek ook hoe goed we elkaar kenden. Zonder er met één woord over gesproken te hebben, wisten zowel zij als ik dat ze ook iets zou zeggen over de K.I. à la doehet-zelf-methode, haar beginnende zwangerschap, die helaas nu alweer spontaan afgebroken is. **Shit!** Nooit zal ik het gezicht van deze Kers vergeten, toen aan haar ook een klein gedicht gewijd werd.

"Als ik het geld had,
zou ik een dag lang
Rotterdam
met alle maar dan ook alle
gebouwen
rood laten verven,
kerserood.
En alle katten
komen van
heinde en ver
om een serenade
te brengen."

Tja, een beetje gek ben ik wel en een egotripster! Daarom:

-Een beetje gek ben ik wel,
nu ik probeer te schrijven
wat je voor me betekent
kan ik me enkel een ronde tafel
voor de geest halen,
een ratelende typemachine
en een stapel studieboeken,
jij vraagt of ik nog thee wil
en ik mopper op Dora die een
nieuw lint wil, net nu ik
lekker op dræf ben.
de katten rennen van jou naar mij
en van mij weer naar jou

en we zeggen dat samenwonen niet goed is
dat samenwonen goed is
en dat het al met al slecht is
terwijl we praten over 50 jaar samen
zodat we over 49 1/2 jaar kunnen scheiden
om elkaar twee dagen later weer te ontmoeten
en van voren af aan te beginnen

een beetje gek zijn we wel
twee meiden en twee katten
en straks een kind
en zo'n 1000 boeken
een carrière als schrijfster
en een carrière als eeuwige studente.
zelden samen in bed, omdat er zoveel
werk wacht op de keukentafel
en omdat vrijerig gedrag best onder het
schrijven van een boek en het
instuderen van duitse werkwoorden kan.

maar eigenlijk kunnen we niet samenwonen
en een vaste relatie is ook niets
en een kind willen we helemaal niet

ja, een beetje getikt zijn we zeker.

Mochten jullie nu nog niet door hebben, wie het onderwerp van deze egotrip is,
bij deze de onthulling.....
en verder geen commentaar!

ELS

reactie

Toch nog een beetje commentaar van de door Els geciteerde dame.
Er deden dus meer mensen mee aan homo-tekstueel en die zullen er
ook aan moeten geloven, dus:
pianist Ernst Stolz: leuk dat je toch nog kwam, konden wij af en toe
adem halen.

Monique Kers: Dat was duidelijk, hè? Rotterdamser ken bijna niet.

Ronald Pattenier: Prima presentator en nog een lief joch ook. Had u
nog meer gehad willen hebben...

Kees Waaldijk: Goh, ben je altijd zo ontspannen als je voor mensen
moet optreden?

Alex König: Kus, Punt.

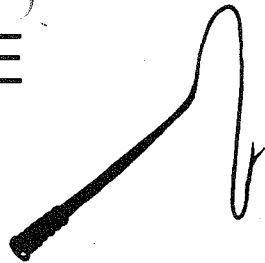
Cor Blom: Als ik toch zoenen aan 't uitdelen ben...

Adje Erkelens: Elk commentaar in dit geval overbodig. Lees z'n bundel
zelf maar.

Deze absoluut nuttelose uitbarsting kwam van:

Raymonde A. Padmos.

het ZWEEPERJE

HET ZWEEPERJE

In deze nieuwe rubriek kun je je gal kwijt. Heb je je ergens over geërgert, ben je het ergens niet mee eens, pak dan pen en papier en laat de zweep knallen. Alle onderwerpen zijn welkom; actueel, Apollo, Vijgeblad, maatschappij en noem maar op. Hoewel dit geen discussierubriek is, zijn reacties uiteraard van harte welkom.

En om te starten een scheldpartij van jullie eigense contactvrouw en dame van het bestuur.

Lieve lezeressen en lezers,

Reeds enige tijd ben ik redactielid van het Vijgeblad, en wel in de functie van contactvrouw. Ik hou ervan elke maand een blad af te leveren en ook mindere leuke zaken, als typen, vouwen, nielen en versturen heb ik over het algemeen met veel plezier gedaan.

De laatste tijd echter gaat het werk mij steeds meer tegenstaan. Er wordt beweerd dat het Vijgeblad een blad van Apollo is, maar ik krijg niet de indruk dat de vereniging er zich verantwoordelijk voor voelt. Immers, het is veel gemakkelijker een beschuldigende vinger uit te steken naar een redactie die "er niets van vrouwen", dan zelf de moeite nemen artikelen te schrijven of ideeën aan te dragen. Zolang Apollo-leden zich niet actief verantwoordelijk voelen voor hun blad, vind ik dat de redactieleden het volle recht hebben het Vijgeblad op hun manier in te vullen.

Ik kan mij herinneren dat er verschillende malen oproepen hebben gestaan in het redactioneel voor artikelen, het is algemeen bekend (zo ik mag hopen) dat het Vijgeblad er voor de leden is en dat er vrijelijk over de ruimte beschikt kan worden, waarbij er ook nog een redactie is die ervoor zorgt dat alles wordt uitgetypt en in elkaar gezet.

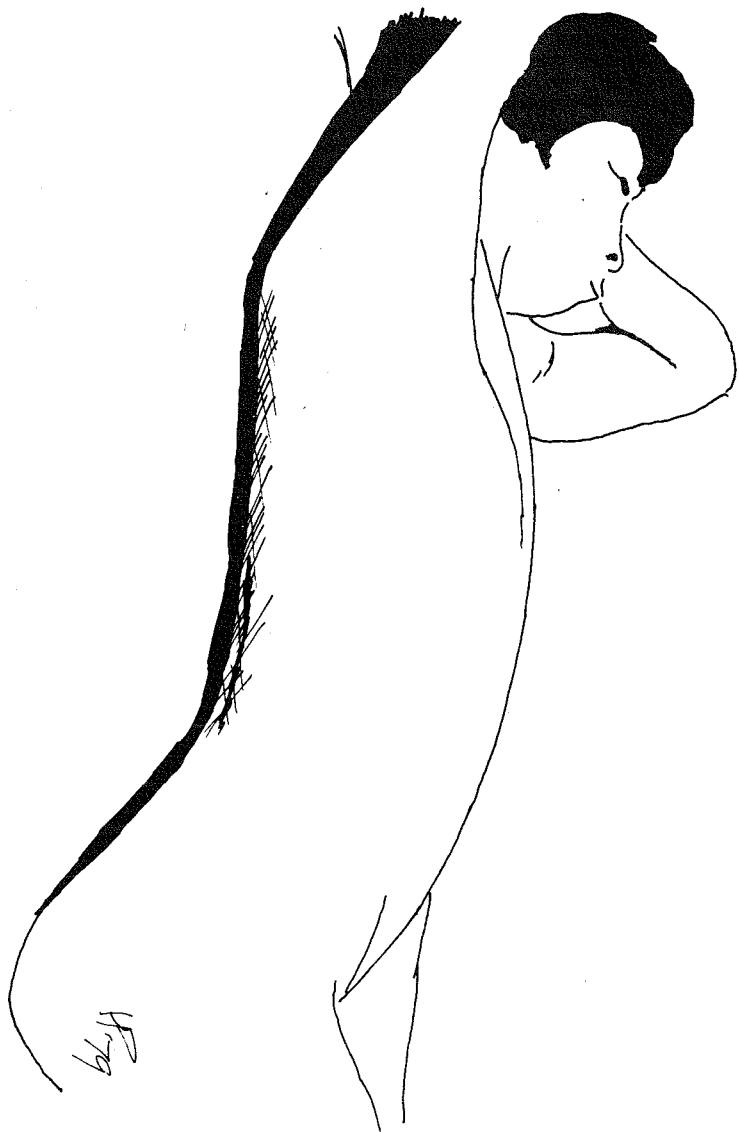
Maar ik voel me niet geroepen om als contactvrouw achter de broek van volwassen mensen aan te rennen, die blijkbaar niet in staat zijn pen en papier ter hand te nemen of zelfs maar een telefoontje kunnen plegen met het verzoek of een redactielid aandacht kan besteden aan een bep. werkgroep d.m.v. een interview o.i.d.

Ik weiger nu en ik de toekomst als een schooljuf de kindertjes aan het handje door homland te leiden. Het Vijgeblad wordt gemaakt door goedwillende amateurs, met elk een eigen voorkeur. Dat maakt voor mij het werken aantrekkelijk. Geen glad, voorspelbaar product, maar een gezamenlijke fantasie die soms ronduit vervelend en soms verrassende elementen bevat.

Daarom vind ik dat het overnemen van artikelen(hoe goed ook) uit andere bladen overbodig, zonde van het papier en bovendien fantasieloos is. Liever lees ik één persoonlijk gedicht dan iets dat klakkeloos uit VN is overgenomen. Ik acht het niet de taak van het Vijgeblad actueel te zijn, daar zijn andere bladen voor die de middelen hebben om niet achter alles aan te lopen, zoals wij, noodgedwongen, wel doen. Of hebt u soms geld voor een buitenland-correspondent en een telex? Bovendien, is het nou echt zoveel moeite in de bibliotheek alle weekbladen door te nemen?

Over het karakter van de verhalen etc. in het Vijgeblad wil ik het volgende zeggen; het is ronduit beledigend en dom een gedicht of fantasieverhaal minder belangrijk te vinden dan een inhoudelijk artikel, ja zelfs het als bladvulling te bestempelen. Beledigend voor de maakster/maker die er haar/zijn tijd en energie in heeft gestoken en bovendien vaak het lef heeft persoonlijke zaken te bespreken. Dom, want als er een manier is om te laten zien dat de liefde van meisjes voor meisjes en jongens voor jongens fijn, natuurlijk en in alle opzichten verrijkend is, dan is het wel via gedichten en verhalen. Ik schrijf niet 'we zijn niet eng, vies of ziek', nee, ik beschrijf mijn liefde voor een vrouw, voer potten en flikkers ten tonele. Simpel weg, zonder verklaringen of analyses. Zou het verhaal van Rosa over de twee meisjes (vorige nummer) waardevoller zijn geweest als ze er een theoretisch stuk van had gemaakt i. pv. een fantasieverhaal? Onzin, want er zijn vele manieren om iets te zeggen. Voor de mensen die commentaar op het Vijgeblad hebben, maar zelf nooit iets doen het volgende: Jullie kunnen kiezen, of het Vijgeblad aan de redactie overlaten en dan niet gaan zuren als ze het op haar eigen manier doet (met gedichten, strips etc) of zelf de pen opnemen en schrijven of op een andere manier een opbouwende medewerking verlenen aan ons blad. Nogmaals (zie mei-nr) we hanteren geen schoonheidsnormen en doen niet aan censuur. Alles en iedereen is welkom. Maar: jullie moeten komen want ik verdom 't.

Raymonde
(contactvrouw ennog veel meer)

DODENHERDENKING

Op 4 mei j.l. toog ik met de dames Visser en Padmos naar het Stadhuisplein. Het zag er zwart van de mensen die allemaal een beetje stemmig (probeerden te) kijken. Dit jaar was de eer om de roze driehoek van roze rozen neer te leggen aan de dames van Apollo en 't C.O.C. Het was allemaal heel plechtig en de bloemen waren meestal rood, wit en blauw. Wij vielen (as usual) flink uit de toon met dat roze !! Na ettelijke muziekjes (waarom moeten dat toch altijd geuniformeerde mannen zijn??) en na 't Wilhelmus en na de 2minuten stilte konden de bloemen neergelegd worden. Daarna was het afgelopen. Het was fijn dat wij nietde enige mensen met een roze driehoek op waren. Er kwam een meneer naar ons toe die vertelde dat hij zulke roze driehoeken in Dachau ook gezien had en vroeg naar de betekenis. Overigens er werd door die beste hetero's een staaltje van homo-haat ten beste gegeven! Op de linten stond : namens de gezamenlijke homo-groepen, tegen homovervolgng. Telkens werden die linten door "hun" omgedraaid!! Opdat de reine kinderzieltjes niet bevlekt worde ! Wij werden daar dus duidelijk pissig over. Ook werd er gezegd; wij leggen toch ook geen krans voor de hetero's? En dat noemt zich anti-fascisten! zeker nog nog nooit van homo-haat gehoord. Al met al moeten we toch blijven herdenken dat ook homo-seksuelen in de oorlog zijn vermoord. Elk jaar weer. Wir haben es gewusst!!

Monique

* Privaat * foneties * *

Hallo allemaal!

(de u lezen als in mys)

Al beigelokun van de meimaent en vol vurlangun opkeikunt naar juunie?? ++++++ Dan zit ju hier goet ++++++ Verf ju rozu, of koop rozu glitters, rozu kleding, ballonnun en stikers(ja, ik weet ut, orizjineel is anders)maar doe in ieder geval mee MET DU ROZU WEEK !! ++++++ Eén maal (minstuns)in ut jaar mag/moet ju tog eens op HOMOSEKSUELE MANIER ju uitlevun!! ++++++ OF NIET DAN ?? ++++++ Juist ++++++ Zag ju ons(de rudeksie) "werkun" in ut vorugu veigublat? ++++++ Kom, kom, dag je egt dat wei alleen maar laggen en tee dringken? ++++++ Niks hor ++++++ ALEX K. en Ronald(of Patriek?) P. hebbun "un sterku vrientsgapsbant"- kortom zu zein in luv. ++++++ Ag, leuk tog !! ++++++ Ju hept tog zekur die bunduls van ADJE E. en ALEX K. al gukogt?! SNEEL DOEN HOR. ++++++ ZU vliegun de deur uit! ++++++ Ovur un teitju komt RAYMONDE P. DOOK met un bundul maar dan met POTTUN EN POTIN VURHALUN+++++ Zeg jonguns(damus niet verdur lezun) hebbun jullie er nou wet van ogustokun van dat stukju (uit ut veigublet van mei) het onvurmogun van de heturoseksualieteit ? ++++++ Dus uitsgeidun met vrouwunminagting hé !+++++ Anders gaan wei (engu weivun) jullie eens morus leren!!!!+++++ ent nou foor samthing kumpliëtie difrunt ++++++ Lekkur weer voor de teit van ut jaar, niet ? ++++++ Wat zag SONJA BAREND er weer lekkur uit op tee-vee, tsjongu ++++++ Helaas rejageert zei niet op mein vuurugu liefdusbutuigingun ++++++ Zekur niet heer tiep? +++ SNIK ++++++ Onlangs is BRAM P.(eper) onzu burgurvadur gusinjaleert in un bupaelt soort sauna (juist, zo één, klevver) zou zun VROUWTJU dat al wetun? +++ Wu sturun dur guwoon dit veigublat!!
Nou, lui ARCHIVIDETSIE

*ONIEK

OPROEP

Wij(van de publiciteitsgroep)zouden graag (nog)meer bekendheid geven aan Apollo.En daarhebben we 't volgende op bedacht: als iedereen nou probeert 1(of meer) Apollo posters op te hangen, bij b.v. je huisarts,op je werk,je buurthuis etc. dan bereiken we ontzettend veel mensen. Je moet dat natuurlijk wel beleefd vragen, ik denk niet dat je huisarts het leuk zal vinden zo'n roze wachtkamer.Afgesproken! (de posters liggen op de tafel op Apollo,die kan je zo meenemen)
Groetjes, Monique, Peter,Cor,Hans en Jerry

BEAKTIE OP DE STUKKEN VAN ALEX

Nadat al menig mens mij verteld had dat ze de stukken van Alex amper kunnen lezen of dat ze ze helemaal niet lezen besloot ik dus mijn mening te ventileren. Bij deze dus. Ik vind wat hij zegt wel goed maar de manier waarop Pas na ettelijke uren van studie met een Van Dale kom je eruit!! Woorden als dualismen, polarisatie, therapeutiseren, reguleren, modulator, optimale normalisering, geïnstitutionaliseerd, dislokatie, dialektiek, reguleringsinstrumentarium, geoedipaliseerd, deterritorialisering, intensivering, differentiaties en zo kan ik nog wel een uurtje doorgaan. Moet dat nou? Waarom nietgewoon in je moerstaal geschreven zodat wij het allemaal kunnen lezen, ook degenen onder ons die NIET op de universiteit zitten!! Alex, graag jouw reactie hierop, (in 't Nederlands a.u.b.)

Monique

De omslag van het laatste Vijgeblad heeft indruk gemaakt. En niet allen op leden, maar ook op buitenstaanders. Een buitenstaander was zelfs zo vriendelijk onderstaand artikel aan ons te wijden in Quod Novum, het blad van de Erasmusuniversiteit.

Wat flikker je me nou

Een tafereeltje: we stappen in de bus. In het drukke gangpad blijken twee jongheren in een opzichtige vrijgave aanhankelijkheidsbetuigingen uit te wisselen. Daar had ik zo gauw geen erg in, maar flikkers die zo'n tafereeltje in de bus van vier uur 's middags opvoeren, hoeven niet bang te zijn dat die operatie aan de aandacht van de omstanders ontsnapt. "Vieze, vuile gore klereflikkers" klinkt het vanaf de achterste bank. Met kracht van stem en emotie geeft een schoolverlatend knaapje van de soort die de bus op dit uur van de dag niet alleen zo vol, maar ook zo rumoerig maakt, uiting aan zijn duidelijke doch afkeurende houding. Er volgen nog wat weinig vleierende toevoegingen. De heren kruipen nog wat dichterbij elkaar en verlaten (naar het mij voorkomt voortijdig) bij de eerstvolgende stop de bus. Het aangeslagen ventje pruttelt nog wat verontwaardigd na. Een bijzittend vriendje trekt een gezicht dat aan duidelijkheid niets te wensen overlaat; aan zijn lijf geen homopolonaise, maar heeft op zijn pak-weg vijftiende jaar wel in de gaten dat "het toch ook mensen zijn". Tot mijn verbazing blijft die opmerking zonder commentaar, maar er is dan ook weinig tegen in te brengen. Terwijl de bus weer optrekt staat ons vriend stel wederom demonstratief de vrijpartij op de bushalte voort te zetten. Flikkers kruipen uit hun schulp, verlaten de sub-culturele clubhuisjes en trekken de wereld in. Ze tonen zich aan de buitenwereld in hun ware gedaante en geaardheid, maar geheel zonder problemen lijkt dat niet te gaan.

We komen in het genot van "Het Vijgeblad", orgaan van de vereniging Apollo die een soos beheert voor jongen-jongen, meisje-meisje. Een clubblad zoals er velen zijn, maar je zal het toch niet vaak meemaken dat een dergelijk orgaan zich op de cover presenteert met een orgaan. Men stelle zich voor: een plaatje van een haai die bij de snuit overgaat in de beeltenis van de kop van een penis. Wat grof en plastisch uitgedrukt, maar wel duidelijk. De toelichting verklaart dat het hier een exemplaar van de rose pikhaal betreft, waar helaas, net als de potvis, nog te vaak jacht op wordt gemaakt.

Wat ik me na lezing van het Vijgeblad afvraag is wie er eigenlijk jacht op de homofiele medemens maakt. Dat beledigingen van niet-soortgenoten aan de orde van de dag zijn wil ik best geloven en erg verheffend is dat allemaal niet. Maar ik kan me toch niet geheel aan de indruk onttrekken dat er in de homofiele kring vooral jacht op elkaar gemaakt wordt. Want jongen-jongen (resp. meisjemeisje) hoe vol zit men in dat wereldje van elkaar; ventileert men de vleselijke lusten, de hartstochten en verlangens in gedichten verhaaltjes en zelfs een reisverslag. Het moet heel wat van de mens vergen om uit de bescherming van de illegaliteit te treden, maar de overdosis zelfvertrouwen die daarvoor nodig schijnt te zijn, kan gemakkelijk doorslaan en ontwaarden in superioriteitsgevoelens die me niet zo gezond lijken.

Dan wordt de heterofiele medemens als "vijand" bestempeld en krijgt de arme hetero het stigma van een onvolwaardig leven aangeleund en rijpt er in het ontluikende homobewustzijn een sfeertje waarin de niet-homo als armetierig wezentje wordt afgeschilderd; lijkt het erop alsof alleen homo's het maximale genot aan sex en liefde weten uit te baten en wil men ook nog wel eens een geschiedenisboekje open rukken om te bewijzen dat alle culturele verworvenheden uit de koker van homo's zijn gekomen.

Zo heel extreem gaat het er in het vijgeblaadje niet aan toe, maar toch kruipt daar tussen heel wat regels dat ons-kent-ons-als-betere-medemens dat mij als relatieve buitenstaander niet geheel bevalt. Toegegeven: kritiek op de mores in homoland is in het laatste nummer van Vijgeblad ook te vinden. Men leze pagina tien voor een puntig ddorkijkje in het homowereldje en maakt kennis met enige discriminatie in die kringen. Overigens wordt de verdere inhoud van het Vijgeblad van harte ter lezing aanbevolen.

Postbus 1490 in Rotterdam, maar elke vrijdagavond is er soosavond op het adres Westersingel 18 en daar kunnen ze je denk ik ook wel aan een nummertje helpen).

Best aardig, dat Vijgeblad, maar lieve redactie, doe in godsnaam wat aan dat kleine lettertje. Van homokost op dit formaat krijg ik het nog eens aan me ogen.

Zoals wij allemaal weten, komt homosexualiteit in de beste familie's voor. Zelfs in de allerbeste families. Het is daarom niet te verwonderen, dat een aantal bekende en aanzienlijke personen uit het verleden homofiel waren. Met ons, gewone en 20^e eeuwse potten en flikkers, hebben zij gemeen, dat zij er de voorkeur aangeven, om liefdesrelaties aan te knopen met sexgenoten. Ook leefden zij, net als wij en vaak nog wel meer, in een wereld, waarin heteroseksualiteit normgevend was. Een verschil met onze situaties, dat in het verleden de stijl, de mode, van het homo zijn anders is dan nu.

Een ander verschil is, dat er over het leven van bekende, historische persoonlijkheden veel is geschreven. Hoe wordt, en werd, er geschreven over hoge homo's uit het verleden?

In eerste instantie: weinig. Veel serieuze geschiedenis boeken zwijgen over homosexualiteit.

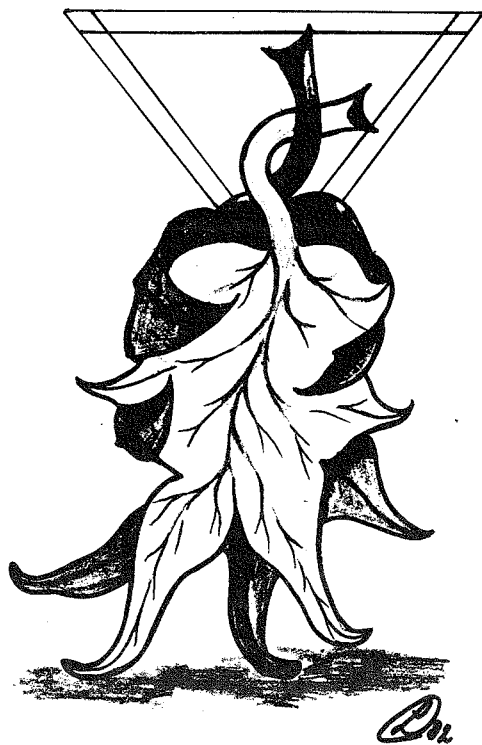
Historische romans, op uiteenlopend niveau, gaan uitgebreid in op de handel en wandel van hetero-vorsten met hun maîtresses. Over homovorsten zijn bijna geen romans. Soms valt er wel eens iets over hun homosexualiteit. Bij voorbeeld in romans over hun vrouwen.

Dikwijls komen homovorsten niet zo goed uit de verf. Dit kan terecht zijn, vaak bleven zij als regeerder onder de maat en waren zij als mens bepaald sympatiek.

Soms kun je je echter moeilijk aan de indruk ont-
trekken, dat de homosexualiteit bij de ondeugden
wordt opgeteld.

In de komende afleveringen van het Vrijgeblad wil
ik enkele historische persoonlijkheden wat nader
bekijken.

Ik wilde zoveel mogelijk een historische volgorde
aanhouden, en daarom wilde ik de volgende keer
beginnen met Alexander de Grote of een ander
persoon uit de klassieke oudheid.

Fonger.

X LP SIRENES X

De Sirenes, die verleden jaar bij ons op de soos hebben opgetreden, hebben hun eerste l.p. gemaakt. Alle bekende liedjes zijn erop te horen. Nummers over seksualiteit, je lichaam, vrouwenstrijd, verliefdheid en pottendom. En dat alles met erg veel humor en zelfspot. Geen muzikale hoogstandjes, maar een stel vrouwen die graag en hard zingen. De bijgeleverde teksten nodigen gewoon uit tot meezingen.

Bij het lied over gymnastiek kwamen er heel wat herinneringen naar boven 'op de gymles was ik altijd de slechtste
Mijn borsten droeg ik onwennig mee
En de bok die leek altijd weer hoger
Meneer, mag ik even naar de w.c.'

Frustraties hield ik eraan over en pas nu kan ik erom lachen. Of de absolute topper! 'handjes boven de dekens'. Heel wat mensen zullen al die uitspraken over zitten aan jezelf moeten hebben aanhoren. 'handjes boven de dekens anders word je homofiel'.

Zo komt het dus!

Of die prachtige swinger over mijn grote idool: Anna Blaman. Al jaren vond ik dat deze dame eigenlijk wel een lied verdiende en dat is nu dus gebeurd.

Op de tekstbladen staan foto's van de sirenes. Leuk om te zien, het plezier straalt er werkelijk van af.

Ook voor heren is deze plaat de moeite waard. Ga eens langs vrouwenboekhandel Emma (in de snellemanstraat) en beluister 'r. Of nog beter, koop haar.

De plaat is gemaakt met hulp van vrouwen van Famke, die al twee nederlandse vrouwenplaten hebben gemaakt. Wisten jullie dat er heel wat lesbische muziek bestaat? In amerika is er zelfs een maatschappij: Olivia, die niets anders doet. Maar dat terzijde. Kortom, ga naar Emma en beluister die plaat. Meteen mooi de gelegenheid om al die andere vrouwenplaten-en boeken te bekijken.

Raymonde.

POÉSIE

PATTENIÈRE(L)

lieve hetero

lieve hetero
of wat je dan ook bent
gefeliciteerd
met je verjaardag
een kusje
zal ik je
maar niet geven
aangezien je al
vreemd doet als
ik je alleen
nog maar aanraak

Ronald Pattenier

Pieter-lul

alles wat anders
is dan jou
irriteert je
iedereen die anders
is dan jou
haat je
iedereen die anders
denkt dan jou
verafschuw je
iedereen die anders
doet dan jou
verneder je
ook mij
deed je geweld
aan
en niet alleen
mij
ben je dan zo
onzeker?

bestuurder.

de laatste zeventig
weinig mensen
in de bus
ja, een groepje
leeghoofden, die mij
dan ook bedreigden
ze dreven me zelfs klem
opeen beetje verzet
reageerden ze zeer
agressief
een fraai oog was het gevolg
alle kleuren van de
regenboog passeerden mijn
(revue)oog, ik hoefde het
niet eens meer blauw te
linen
en wat deed
jij, klootzak?
niets...!

Ronald P.

Hoi, deze keer zal ik niet zoals zo velen al gedaan hebben de oorsprong van de Roze Week vertellen (Stonewall, New York, juist!) maar zeggen wat we gaan doen, want dat 't leuk is staat vast. De Roze Week begint de 18e en dat is gelijk een deaverende start. Dit geldt dus alleen voor Rotterdam. Er kan nog wel eens iets veranderen, misgaan, uitlopen etc. Dus onder voorbehoud. Op Apollo is er voor iedereen wat wils.

Vrijdag 18 juni 20.30 Stephanie Becude (levensliederen)
 21.30 Homotekstueel deel 2
 22.30 de Revue

Voor nadere aankondigen/wijzigingen kijk je gewoon op het prikbord in Apollo!

Natuurlijk zien we jullie allemaal in Amersfoort de 26e juni?!
 Er zijn buskaartjes verkrijgbaar áf 12.50 bij Peter Evegars tel. 52 59 85

De slagzin dit jaar is: Tot hetero opgevoed lesbiës/flikker zijn.
 Trouwens de 19e juni is er in Rotterdam-Zuid een feest in Het Klooster (wijkgebouw) Alvast tot ziens in Zuid en Amersfoort.

Monique

homo kunst

Weggefallen bij de prent van vorige maand : het onderschrift "Amore Vincitore", 1598-9, Caravaggio
 Staatliche Museum, Berlin

vervolg van HET REALISME VAN CARAVAGGIO (1571-1610)

Ook het schilderij "St. John the Baptist" is opvallend eroties. Een goed gebouwde adolescent poseert -analoog aan een van Michelangelo Buonarotties "ignudi"- om slechts zijn lichaam en geslachtsdelen te tonen. St. John glimlacht op ongeschaamd uitnodigende wijze, wegkijkend van de hem omhelzende ram. Caravaggio geeft hier een sardonies kommentaar op versies van tijdgenoten, die St. John -als heilige- op zeer spirituele manier afbeelden.

De Marchese Vincenzo Giustiani was Caravaggioos grote bewonderaar en patroon. Iemand met gelijke smaak, interesse en temperament als de kunstenaar; Caravaggio heeft trouwens nooit geschilderd voor mensen die zich in zijn ideeën niet konden vinden of hem opdrachten wilde geven waarin hij geen vrijheid van schilderen zou hebben. Giustiani was in het bezit van de Amore Vincitore, dat afgedekt achter een groen gordijn hing; het tonen van dit

schilderij gebeurde altijd volgens een vast schema: bezoekers werden rondgeleid langs de grote kollektie, om uiteindelijk -als klimax en spottend kommentaar op het vorige- ceremonieel de naakte jongeling te zien onthullen.

Een iets vřrgere belangrijke patroon was kardinaal Francesco Maria del Monte, deze gaf feesten met grote travestie-shows, die voor de zang en dans zorgden. Caravaggio behoorde tot een openlijke homoseksuele subcultuur te Rome; sofisticated, overtuigd en rijk genoeg om de eigen fantasiën te bevredigen, hanteerde deze gemeenschap haar eigen normen, parodiën op de maatschappij. De intentie van Caravaggio's werk voor deze groep is distinktief: het is herkenbaar in zijn ironiese en teatrale subversie van seksuele stereotypen.

Caravaggio's jongens zijn gebaseerd op kniestuk-portretten van bijna naakte coftisanes -populair in de 16e eeuw-, echter zij zijn meer teatraal en verleidend dan welke vrouw dan ook. Zij poseren en tonen hun lichaam in parodie op de vrouwelijkheid, implicierend dat hetgeen een meisje kan doen, een jongen toch beter kan. Interessanter is echter dat het bij Caravaggio om iets anders gaat: door zijn provocerende ironieën laat hij ons zien dat "glamour" is gekreëerd, kasu kwo geproduceerd door artikelen aanwezig in de maatschappij: door make-up, ac essoires, lichtval; dat v r o u w e l i j k h e i d zoals we haar kennen, slechts een kwestie van rollenspel en kunstmatigheid is.

De woede en opwinding die Caravaggio teweegbracht bij zijn tijdgenoten, suggereert dat hij iets volkomen nieuws deed. Kenneth Clark zegt echter dat hij -ondanks de toepassing van een nieuwe schildertechniek, zoals het clair-obscur- meer aan traditie gebonden was dan vele critici wensen te geloven, en zegt verder dat de dode Christus in "de graflegging" simpelweg een antiek beeld is, met de "ruwe handen en voeten als zijn gebruikelijke verklaring van onafhankelijkheid". Het schilderij is in feite ontroerend omdat Caravaggio een gewoon, niet mooi lichaam in de klassieke pose plaatst. Schilderijen met pittoreske boeren en andere "lage" personen waren reeds populair bij de rijken, maar de schilder maakte toch een radicale breuk met die traditie, door zijn "gewone" mensen in heilige dramaas te plaatsen. Zijn kunst bekritiseert de onderstelling dat de welgestelden en welgevoeden recht zouden hebben op hemel zowel als aarde, hij tart de rechtvaardiging van de aristokratiese verfijning met haar spirituele waarden.

geraadpleegde literatuur, o.a.:

Margaret Walters, The Nude Male, a New Perspective, Harmondsworth, Penguin Books, 1979

alex křnig, mei 1982

PHOTO: BULLOZ

St. John the Baptist, c. 1595, Caravaggio

Daar stond Robbie nu.Zomaar op straat.Waar moest hij nu toch slapen? Het Vondelpark vond hij ietsje eng, in een portiek slapen was ook niet alles dus ging hij maar naar het staatsion.Misschien was het nog niet laat genoeg om zijn ogen te sluiten.NOU,dan nog maar even een wan delinetje door het staatsion .Oei,hoorde hij iemand kuchen?Hij besloot

het maar eens fijn uit te zoeken.Een eindje verderop zag hij een jonge man die bezig was zijn matrasje te spreiden.Robbie naderde en de jongen vroeg:"wat doe jij hier?"waarop onze Robbie antwoordde:

—"Nou ja,ik was van plan hier de nacht door te brengen."

—"Waar je hebt helemaal geen matrasje of slaapzak bij je!"

—"Nee",zei Robbie,"dát was ik dus vergeten.Ik ben vandaag van huis wegge- lopen.Ik hield het niet meer uit bij m'n ouders"

"Vreselijk.Maar hoe heet je?"

"Robbie".

"Ik heet Kobus,helaas.Maar Robbie,je kunt wel bij mij slapen.Mijn matras is breed genoeg.Ik ben ook dakloos geworden.Ik woonde in een kraakpand.Uitgezet Misschien kunnen we morgen samen op zoek gaan naar een pandje.Of moet jij naar school?"

"Nee,dat wil ik niet meer.Ik was,en ben nog steeds,verliefd op m'n leraar Wis- kunde.Maar hij vind mij een beetje te jong"

"Goed.laten we nu maar gaan slapen"merkte Kobus op en ze namen plaats op de matras en dekten zich toe.Ze wensten mekaar een goede nacht en gaven mekaar een kusje. De volgende morgen was Kobus als eerste wakker.Nadat hij Robbie wakker had ge- maakt en z'n spullen had ingepakt verlieten ze het staatsion en gingen een plekje zoeken om de laatste boterhammen die Kobus bij zich had op te eten.Ze vonden een bankje aan het water.Gelukkig hadden de rondvaarten nog niet aangevangen.

"Wat heb jij een honger,zeg" viel Kobus op"Nou ja,het geeft niet,hoor.Vanmiddag kopen we wel weer wat brood"

"Wat gaan we nu doen?"vroeg Robbie.

"Laten we maar eens wat gaan wandelen,dan komen we misschien nog wel een leeg huis tegen of zo"

En dat deden ze.Na een kwartier lopen vond Robbie een leeg pand."Kijk daar!" en hij wees Kobus een huis aan.

"Ha,dat is grappig,Robbie.Daar ben ik net uitge zet.Nee,laten we nog maar wat verder zoeken".En ze zetten hun huizen jacht voort.In de volgende zijstraat zag Kobus een huis wat er niet erg bewoond uitzag."Nu dan,laten we maar eens gaan kijken,Robbie".

De deur stond al open, dus het werd ze niet bepaald moeilijk gemaakt. Binnengekomen zagen ze een donkerbruine vrouw aan het werk. Ze was de living aan het verbouwen. De vrouw merkte Robbie en Kobus helemaal niet op. Robbie schraapte zijn keel, maar een reactie van de vrouw bleef achterwege. Toen besloot Kobus zich maar voor te stellen en eindelijk raakten ze aan de praat. De vrouw heette Winnie en ze was eigenlijk wel aardig, vond Kobus. Het bleek dat zij dit huis vorige week was ingetrokken en dat ging ze nu dan maar een beetje verbouwen. Ze had al heel wat ervaring door haar werk, dus zo'n probleem was dat nu ook weer niet.

"Zal ik tee voor jullie zetten" bood ze aan.

Ja, dat vonden ze eigenlijk niet zo'n slecht idee en even later zaten ze lekker te kletsen met een glas tee voor hun kin (hun neus wees een eind boven de tee) en een biskwietje, voor sommige rotterdammers: kaakje, in hun hand.

wieweet wordt het ooit vervolgd

knull

DOOR FONGER

hard werken

Werkgroepen in Apollo.

Bar en soos	Ton Koloos	I42358
Bibliotheek	Guus Enning	120597
Archief	Henk van Leur	520629
Penningmeester	Eddie Molenaar	I4355I
Adreswijzigingen/ ledenadministratie	Frans Stein	I28878
Introductie	Pedia Jacobs	677687
Vijgeblad	Raymonde Padmos	662759
Publiciteit/ tentoonstelling	Hans van Hagen	2I7665
Voorlichting	Rob Hoek	I25578
Contacten Trefcentrum		

Evert Jan Schenkelaars
845II5

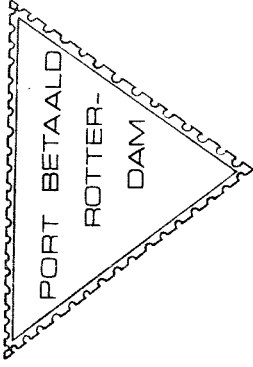
Ri-seksualiteit	Guus Enning	120597
Vertaalgroep	Cor Blom	83I46I
literatuur		
L.H.J.O.	Marcel Veenman	500428

Bestuur:

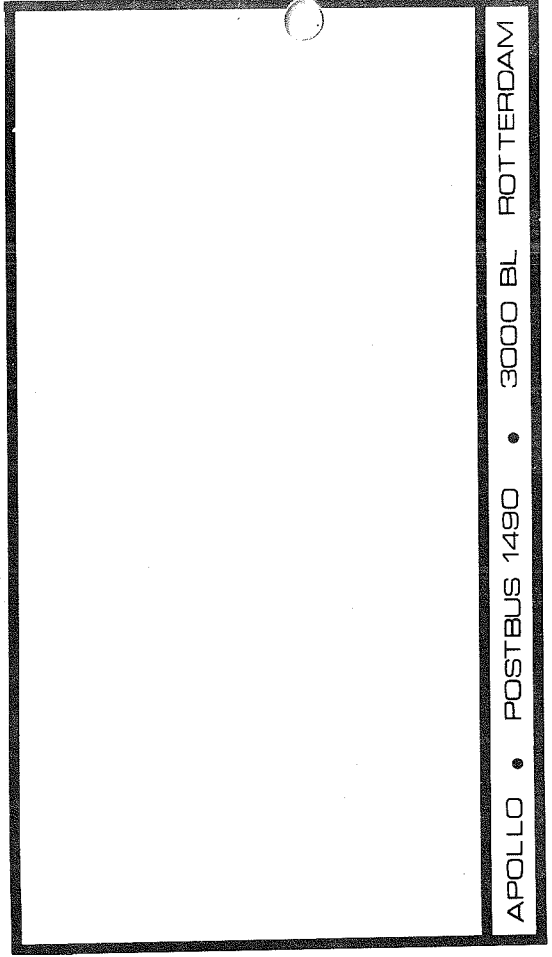
Evert Jan Schenkelaars (voorzitter)	845II5
Jan Hoen(secretaris)	I28878
Eddie Molenaar(penningen)	I4355I
Raymonde Padmos(vijgeblad en vrouwen)	662759
Peter Evegaars (publiciteit)	525985
Cor Blom (publiciteit)	83I4I6
(allen zorgen voor het programma en de 'osse klussen)	

Drukwerk

INDIEN ONBELSTELBAAR S.V.P. RETOUR :
APOLLO -POSTBUS 1490 -ROTTERDAM

apollo
soos voor
jongen, jongen
meisje, meisje
*voor als je
ZO
bent...

APOLLO • POSTBUS 1490 • 3000 BL ROTTERDAM